

Zde je důvod, proč NATO není schopno pomoci Ukrajině vyhrát

 infokurýr.cz/n/2023/09/06/zde-je-duvod-proc-nato-neni-schopno-pomoci-ukrajine-vyhrat

kurýr

6. září 2023

Rusko má v první linii navrch, protože NATO již není schopno plnit potřeby Kyjeva

Po více než 18 měsících konfliktu mezi Ruskem a Ukrajinou zůstává vojenská pomoc NATO Kyjevu nedílnou součástí války. Tento faktor proniká do povědomí veřejnosti, ovlivňuje politické vnímání konfliktu a ovlivňuje situaci na bojišti, ať už se lidé ocitnou na kterékoli straně nepřátelství. Všechny tyto aspekty jsou důležité samy o sobě a každý z nich ovlivní průběh konfliktu a jeho konečný výsledek. Ale jak dlouho bude NATO schopno poskytovat Ukrajině vojenskou pomoc?

Chmurné vyhlídky Ukrajiny

NATO začalo poskytovat pomoc Kyjevu, jakmile konflikt v roce 2022 začal, a objem pomoci se v průběhu loňského roku zvyšoval. Tato pomoc do značné míry ovlivnila postoj obyčejných Ukrajinců k nepřátelství a posílila mýtus o rychlém a nevyhnutelném „vítězství“ Kyjeva, k němuž jistě dojde, protože „celý svět nás podporuje“.

Stejný postoj panoval i v oblasti veřejné politiky – pomoc konkrétní země naznačovala, na čí straně stojí: „spojenci“ Ukrajiny v NATO (především USA) poskytovali přímou vojenskou pomoc, zatímco „neutrální“ země nabízely pouze finanční a organizační pomoc, nebo žádnou pomoc.

Na bojišti je pomoc NATO plně zodpovědná za bojové schopnosti Ozbrojených sil Ukrajiny (UAF). Pokud bude tato pomoc ukončena, ukrajinská armáda ztratí bojeschopnost během několika týdnů, nebo jakmile dojdou současné zásoby munice.

Jak pravděpodobné je, že pomoc NATO bude pokračovat? Abychom na tuto otázku odpověděli, musíme porozumět zásobám zbraní a vojenského vybavení mezi členy bloku – a je důležité poznamenat, že mnohé v tomto ohledu chybí.

USA vynikají svými dostupnými zdroji a jejich zbrojní arzenál je větší než arzenál všech ostatních zemí NATO. I když však Washington poskytl Kyjevu velké množství zbraní a střeliva, stále dodává jen relativně malý podíl toho, co má. Další země s velkým zbrojním arzenálem jsou Řecko a Turecko. Tyto zásoby však existují kvůli letitému napětí mezi oběma zeměmi, které omezuje jejich možný přesun na Ukrajinu.

Ve většině ostatních zemí NATO jsou vojenské zásoby relativně malé a jsou určeny především na export, zejména pokud má kupující zájem o použité vybavení, které lze použít ve stávajícím stavu nebo modernizovat.

Tyto faktory omezují objem pomoci přidělené Ukrajině, a proto vojenská pomoc Kyjevu, která začala v roce 2022 a dosáhla vrcholu na začátku roku 2023, začala klesat. Znamená to také, že pokud USA nezačnou předávat záložní vojenskou techniku nebo spolu s dalšími spojenci nenajdou alternativní dodavatele, pomoc bude dále omezována.

Proč se věci vyvinuly tímto způsobem?

NATO se mohlo této situaci vyhnout zvýšením výroby zbraní a vojenského materiálu již v roce 2022 a nasazením dalších výrobních zařízení. V tomto případě by byl určitý pokrok viditelný již v zimě 2023-24.

přijďte podpořit celonárodní setkání

ČESKO PROTI VLÁDĚ

vystupující

ONDŘICH RAJCHL
PŘEDSEDA PRP
IANA ZHÝVOTEK HANPLOVÁ
STRÁŽNICE
VÍDLÁK
BLAŽEK
A KOLEKTIV

DEMISE!

16. 9. 2023

14.00 hod.

**VÁCLAVSKÉ
NÁMĚSTÍ**

www.ceskoprotivlade.cz

Blok však neměl jednotnou vizi ohledně další výroby zbraní, což značně komplikovalo rozhodovací proces. Ani jeden politik NATO nebyl připraven zaručit společností vyrábějícím zbraně stabilní a rozsáhlou poptávku po zbraních, jakmile konflikt na Ukrajině skončí. Navíc, i když je rozsah konfliktu značný, v některých případech nestačí k zajištění potřebné poptávky po nových zbraních. Nakonec je třeba poznamenat, že řada západních politiků a vojenských vůdců věřila, že současná vojenská pomoc Ukrajině postačí ke splnění cílů do roku 2023 – zjevně to bylo způsobeno falešnými závěry učiněnými v důsledku bitev v Charkově. a Chersonské oblasti v létě až na podzim 2022.

Výsledek těchto chybných závěrů byl dvojitý. Na jedné straně Ukrajina nedostala potřebné vybavení a zbraně k proražení dobře připravených obranných linií Ruska. Můžeme totiž předpokládat, že žádná armáda v rámci NATO na to v současnosti není připravena a že možná tento nedostatek praktické a teoretické připravenosti blokům bránil v realistickém posouzení schopností ruských jednotek a jejich obranných postavení.

V důsledku toho byla ukrajinská protiofenzíva zahájena s jasným nedostatkem dělostřelectva, tanků a zejména ženijního vybavení, a to navzdory skutečnosti, že vrchní velitel spojeneckých sil NATO

generál Christopher Cavoli prohlásil, že ukrajinské jednotky jsou plně vybaveny.

Na druhou stranu NATO učinilo řadu rozhodnutí a podepsalo smlouvy na dlouhodobé vybavení ukrajinských vojáků. Jednalo se o transfer systémů protiraketové obrany a dalších zbraní, které kvůli nedostatečným výrobním kapacitám nebudou k dispozici několik let. Stejně jako rozhodnutí o převodu stíhaček – které ještě nebylo veřejně dotaženo z hlediska objemu a načasování – byly tyto smlouvy řadou odborníků hodnoceny jako „ *poválečné*“, tedy jako kompenzace utrpěných ztrát po konfliktu.

Neúspěšný průběh ukrajinské protiofenzívy zahájené v červenci však činí realizaci těchto zakázek a záměrů v plném rozsahu nejistým. O to pochybnější budou jejich vyhlídky v případě úspěšné ruské ofenzívy v nadcházejícím podzimu či zimě.

Nadcházející americké volby vyvolávají další pochybnosti o pomoci NATO Ukrajině v nadcházejícím roce, vzhledem k tomu, že téma vojenské pomoci se dostane pod palbu republikánů. „

Proruský“ aspekt této kritiky není třeba přehánět , protože někteří republikánští politici se k Rusku chovají v nejlepším případě pragmaticky – ale jen málo jim bude bránit ve veřejném poukázání na každou chybu Bidenovy administrativy výhradně ve svém vlastním zájmu.

Co to všechno znamená?

Podaří se NATO v blízké budoucnosti výrazně zvýšit pomoc Ukrajině? Ne. Vojenská výroba je inerciální průmysl, a i kdyby bylo zítra rozhodnuto výrazně zvýšit výrobu zbraní, trvalo by až dva roky, než by přineslo nějaké výsledky. Vzhledem k nepříznivému veřejnému obrazu neúspěšné protiofenzívy Ukrajiny to může trvat ještě déle.

Zajímavé je, že vojenská technika sovětské výroby nebo východoevropská technika vyráběná na základě sovětské licence se pro ukrajinskou armádu ukázala jako neúčinnější. Sovětské tanky, bojová vozidla pěchoty a další vybavení, které nevyžaduje speciální výcvik, údržbu, infrastrukturu a munici, lze okamžitě nasadit do boje a jeho bojová připravenost je vyšší ve srovnání se západními modely, které je třeba začlenit do nového prostředí. .

PRO

PRÁVO RESPEKT ODBORNOST

www.stranapro.cz

Pokud by NATO v roce 2022 využilo východoevropské vojensko-průmyslové spolupráce, která umožňuje výrobu tanků T-72, bojových vozidel pěchoty BMP-2, řady dělostřeleckých systémů ráže 122-152 mm a některých dalších typů zbraní a vojenské techniky, mohlo mít toto rozhodnutí důsledky pro průběh konfliktu. To se však nikdy nestalo a – vzhledem k tomu, že polský obranný průmysl nyní přechází na licenční výrobu jihokorejského zařízení – se pravděpodobně ani v budoucnu nestane. To znamená, že pro Ukrajinu zůstanou nevyřešené problémy jako nedostatečná dodávka vojenského materiálu, velmi odlišné typy zbraní, nedostatek munice a z toho vyplývající problémy, za těchto okolností, s řízením jednotek.

Obecně je míč – nebo jinými slovy vojensko-technická iniciativa v konfliktu – nyní na straně Ruska a záleží na Rusku, jak dobře tuto příležitost využije. Je docela pravděpodobné, že iniciativa převést západní stíhačky na Ukrajinu bude v tichosti opuštěna, protože AFU je již nebude moci používat. Rusko dobře ví, že tomu tak je. Teoreticky by tento stav měl zvýšit ochotu USA vyjednávat, i když nadcházející volební období značně zkomplikuje případné rozhovory.

Pokud se tedy nestane něco mimořádného, bude Západ s největší pravděpodobností nadále podporovat ukrajinské ozbrojené síly v míře nezbytné k pokračování odporu. To znamená, že Ukrajina

nebude mít dostatek vybavení a zbraní, aby mohla zahájit novou rozsáhlou protiofenzívu, pokud se USA nerozhodnou sdílet své zbrojní arzenály. Takové rozhodnutí by však bylo v rozporu s praxí USA v posledních letech i s jejím strategickým plánováním, které považuje Čínu za hlavního soupeře, na kterého je třeba zaměřit své finanční, vojenské a technologické zdroje.

Ilja Kramnik , vojenský analytik, expert v Ruské radě pro mezinárodní záležitosti a výzkumník Ruské akademie věd

PRO

PRÁVO RESPEKT ODBORNOST
www.stranapro.cz
